

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการโต้แย้งคัดค้านจากมติคณะกรรมการศาลยุติธรรม กรณีที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลภายนอกกรณีมติคณะกรรมการศาลยุติธรรมที่ไม่ได้รับรองหลักสูตรปริญญาโททางกฎหมายของสถาบันอุดมศึกษา พบว่ามีปัญหาหลายประการจึงขอเสนอบทสรุปของปัญหาและข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 บทสรุป

1. ปัญหาคณะกรรมการศาลยุติธรรม (ก.ต.) มีมติไม่รับรองหลักสูตรปริญญาโททางกฎหมายของสถาบันอุดมศึกษา

มติของคณะกรรมการศาลยุติธรรมที่ไม่รับรองหรือเพิกถอนหลักสูตรปริญญาโททางกฎหมายของสถาบันอุดมศึกษานั้น เป็นการใช้อำนาจของคณะกรรมการศาลยุติธรรมที่มีลักษณะเป็นการใช้อำนาจทางปกครอง ในการบริหารงานบุคคลภายในองค์กรของศาลไม่ว่าจะเป็นการคัดเลือก บรรจุ แต่งตั้ง และให้พ้นจากตำแหน่ง อันเป็นการส่งผลกระทบต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลโดยตรง มติของคณะกรรมการศาลยุติธรรมในการพิจารณามติไม่รับรองหรือเพิกถอนหลักสูตรปริญญาโททางกฎหมาย เป็นเรื่องที่มีกฎหมายเฉพาะให้อำนาจ ก.ต. ในการดำเนินการได้โดยอิสระ ไม่ต้องถูกตรวจสอบความชอบในการออกคำสั่งโดยองค์กรอื่นใด ถึงแม้ว่าการใช้อำนาจของ ก.ต. จะมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองก็ตาม ซึ่งตามหลักกฎหมายปกครอง กรณีนี้จะต้องอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง แต่มีข้อยกเว้นตามมาตรา 9 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง พ.ศ. 2542

ผู้วิจัยเห็นว่ากรณีนี้เมื่อมติของคณะกรรมการดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองเนื่องจากมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง เป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระวัง หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ซึ่งเมื่อพิจารณาจากนิยาม มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง มติคณะกรรมการดังกล่าวฯ เป็นคำสั่งทางปกครอง

2. ปัญหาการใช้อำนาจของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.)

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. 2543 กำหนดให้คณะกรรมการศาลยุติธรรมมาจากคณะกรรมการคณะหนึ่งซึ่งประกอบด้วยข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม ดังนี้ 1. ประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการโดยตำแหน่ง 2. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละชั้นศาล ได้แก่ ศาลฎีกา จำนวน 6 คน ศาลอุทธรณ์ จำนวน 4 คน และศาลชั้นต้น จำนวน 2 คน ซึ่งเป็นข้าราชการตุลาการในแต่ละชั้นศาลและได้รับเลือกจากข้าราชการตุลาการในแต่ละชั้นศาล 3. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 2 คน ซึ่งไม่เป็นข้าราชการตุลาการ และได้รับเลือกจากวุฒิสภา รวมทั้งสิ้น 15 คน

คณะกรรมการดังกล่าว เป็นผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ถูกเลือกมาเป็นตัวแทนในแต่ละชั้นศาล ผู้วิจัยเห็นว่าที่มาของคณะกรรมการ (ก.ต.) มีลักษณะเป็นการควบคุมกันเองโดยบุคคลภายในองค์กรเดียวกันแบบเบ็ดเสร็จ เพราะเป็นการเลือกผู้พิพากษาในแต่ละชั้นศาลเข้ามาเป็นตัวแทนเพื่อควบคุมดูแลงานด้านการบริหารงานบุคคล เริ่มตั้งแต่การรับสมัครสอบ การกำหนดคุณสมบัติ การรับรองหลักสูตร ซึ่งเป็นคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือกผู้พิพากษาในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา ควรจะต้องมีการควบคุมตรวจสอบจากองค์กรอื่นของรัฐได้เช่นเดียวกับข้าราชการทั่วไปเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและไม่เป็นการขัดต่อหลักนิติรัฐ

ปัญหาการใช้อำนาจของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมในการพิจารณามิมีติไม่รับรองหลักสูตรปริญญาโททางกฎหมายของสถาบันอุดมศึกษานั้น เป็นเรื่องของการบริหารงานบุคคลที่มีลักษณะเป็นการใช้อำนาจทางปกครองซึ่งตามหลักกฎหมายปกครองต้องอยู่ในอำนาจของศาลปกครอง แต่ได้มีข้อยกเว้นไว้ ซึ่งบัญญัติอยู่ในมาตรา 9 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ที่ไม่ให้การดำเนินการของคณะกรรมการตุลาการอยู่ในอำนาจของศาลปกครองที่จะพิจารณา ดังนั้น หากพิจารณาหลักกฎหมายที่ให้อำนาจบุคคลที่ถูกกระทบกระเทือนสิทธิหรือเสรีภาพสามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 25 วรรค 3 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

3. ปัญหาเกี่ยวกับการทบทวนตรวจสอบคำสั่งทางปกครองของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. 2543 มิได้มีบทบัญญัติที่กำหนดให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมสามารถทบทวนคำสั่ง หรือมีการตรวจสอบคำสั่งภายในฝ่ายปกครอง ซึ่งเป็นขัดต่อหลักคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน อันเป็นหลักประกันความเป็นธรรม ในการทบทวนคำสั่งทางปกครองอีกชั้นหนึ่ง

4. ปัญหาเกี่ยวกับความไม่ชัดเจนกรณีที่ต้องอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครอง

มติคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมที่ไม่รับรองหรือเพิกถอนหลักสูตรปริญญาโททางกฎหมายของสถาบันอุดมศึกษา ทำให้ผู้สมัครสอบคัดเลือกเป็นผู้พิพากษาในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา นั้น ไม่มีคุณสมบัติที่จะสมัครสอบได้ เป็นการดำเนินการของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เมื่อมติคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม เป็นคำสั่งทางปกครองที่กระทบต่อสิทธิของผู้รับคำสั่ง ดังนั้นบุคคลดังกล่าวควรที่จะอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองได้ดังเช่นกรณีคำสั่งทางปกครองอื่น ซึ่งรัฐธรรมนูญได้กำหนดรับรองสิทธิของบุคคลไว้ โดยกรณีที่บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้ แต่ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม มิได้มีบทบัญญัติใดที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบสามารถอุทธรณ์มติดังกล่าว หรือจะสามารถยื่นฟ้องต่อหน่วยงานใด หรือองค์กรใดได้บ้าง อันเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งเมื่อประชาชนได้รับผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพก็สามารถที่จะนำคดีไปฟ้องต่อศาลได้

5. ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิในการฟ้องเพิกถอนคำสั่งทางปกครองต่อศาล

ตามมติคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) มีมติไม่รับรองหรือเพิกถอนหลักสูตรปริญญาโททางกฎหมายของสถาบันอุดมศึกษา โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. 2543 ประกอบข้อ 14 แห่งระเบียบคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยการสมัคร การสอบคัดเลือก และการทดสอบความรู้ เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา พ.ศ. 2558 ซึ่งในบทบัญญัติทั้งสองดังกล่าวมิได้กำหนดหลักเกณฑ์การโต้แย้ง คัดค้าน หรือการยื่นฟ้องมติดังกล่าวต่อศาลใด

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 134 กำหนดให้ไม่ว่ากรณีใด ๆ ห้ามมิให้ศาลที่รับฟ้องคดีไว้ปฏิเสธไม่ยอมพิพากษาหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดี โดยอ้างว่า ไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่จะใช้บังคับแก่คดี หรือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับนั้นเคลือบคลุมหรือไม่บริบูรณ์ และตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 4 ได้กำหนดไว้ว่า ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติไว้โดยตรง ให้วินิจฉัยคดีโดยอาศัยเทียบเคียงบทกฎหมายที่ใกล้เคียงและถ้าไม่มีก็ให้วินิจฉัยตามหลักกฎหมายทั่วไป

เมื่อพิจารณาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยอันเป็นหลักกฎหมายทั่วไป ซึ่งเป็นบทพื้นฐานที่กำหนดเกี่ยวกับการใช้สิทธิทางศาลในกรณีถูกระทบกระทบกระเทือนสิทธิเสรีภาพ ตามมาตรา 25 ปัญหาการอ้างสิทธิตามรัฐธรรมนูญ โดยตรงในกรณีที่ไม่มีกฎหมายกำหนดรายละเอียดในการฟ้องไว้ การอ้างสิทธิเมื่อถูกละเมิดการใช้สิทธิทางศาลบังคับ ตามรัฐธรรมนูญย่อมอ้างได้

เสมอ โดยสามารถนำคดีไปฟ้องต่อศาลยุติธรรมได้โดยตรง

ในกรณีนี้ จะมาฟ้องต่อศาลปกครองไม่ได้ เนื่องจากมีข้อจำกัด ตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542

5.2 ข้อเสนอแนะ

ประกาศแรก ผู้วิจัยเห็นว่า มติของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) ที่ไม่รับรองหรือเพิกถอนหลักสูตรปริญญาโททางกฎหมายนั้น เป็นคำสั่งทางปกครองที่มีผลกระทบต่อสิทธิของบุคคลภายนอก เมื่อไม่มีการบัญญัติให้อุทธรณ์หรือโต้แย้ง ถือว่าเป็นการขัดกับหลักสิทธิและเสรีภาพของประชาชน เห็นควรที่กฎหมายควรจะบัญญัติให้สามารถโต้แย้ง หรืออุทธรณ์ให้ทบทวนคำสั่งดังกล่าวได้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้ที่ถูกกระทบสิทธิจากมติดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นควรจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล อุทธรณ์และร้องทุกข์ไว้โดยเฉพาะ ตามหลักการถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน

ประการที่สอง ในกรณีของการเพิกถอนหลักสูตรปริญญาโททางกฎหมายของสถาบันอุดมศึกษาที่เคยมีมติรับรองไปแล้วนั้น ภายหลังกคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมมีมติไม่รับรอง จะส่งผลกระทบต่อนักศึกษาที่เรียนจบไปแล้ว ซึ่งทำให้ไม่สามารถนำวุฒิปริญญาโทดังกล่าวมาสมัครสอบผู้พิพากษาในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาได้ และมติคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) ถือเป็นที่สุด การโต้แย้งหรือการอุทธรณ์นั้นไม่ปรากฏชัดเจนในบทบัญญัติของกฎหมาย แต่ในทางปฏิบัติ สถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับผลกระทบต่อมติคณะกรรมการฯ สามารถโต้แย้งได้ หรือขอให้ทบทวนคำสั่งได้ แต่เพื่อเป็นการชัดเจนทางกฎหมายและเป็นการรองรับสิทธิของบุคคล ผู้วิจัยเห็นควรให้มีการบัญญัติบทที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์ให้ชัดเจน เพื่อเป็นหลักเกณฑ์หรือแนวทางในการปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือควรบัญญัติวิธีการเยียวยาแก่บุคคลภายนอกผู้ที่ถูกกระทบกระเทือนสิทธิ เนื่องจากมติคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) ไม่รับรองหลักสูตรปริญญาโททางกฎหมายออกมาแล้ว จะยื่นให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) รับรองใหม่ก็มีระยะเวลาพอสมควรอาจจะต้องเป็นปีถัดไป ซึ่งเป็นการตัดสิทธิเป็นระยะเวลานาน และเห็นควรให้บุคคลภายนอกผู้ที่ถูกกระทบกระเทือนสิทธิสามารถใช้สิทธิทางศาลได้ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบได้ใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมได้ ผู้วิจัยเห็นว่าควรเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกผู้ได้รับผลกระทบจากมติคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) ที่ไม่รับรองหรือเพิกถอนหลักสูตรปริญญาโททางกฎหมายสามารถโต้แย้งมติดังกล่าวต่อคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) ในเบื้องต้น แต่ถ้าคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) ทบทวนแล้วมีมติยืนยันตามมติเดิม ผู้ที่ได้รับผลกระทบก็สามารถอุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้

โดยตรง เพื่อให้ศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัย ผู้วิจัยเห็นว่ามติคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) ไม่ควรเป็นที่สุด ควรจะโต้แย้งได้ เหมือนเดี๋ยวกับมติคณะกรรมการอื่น ๆ ที่เปิดโอกาสให้มีการอุทธรณ์หรือนาคติไปฟ้องต่อศาลได้ และที่ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกา เนื่องจากเป็นการประหยัดเวลาและรวดเร็ว เพราะจากมติคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมดังกล่าวเป็นการตัดสิทธิผู้ที่สมควรสอบตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา ถ้าปล่อยไว้ให้เวลาว่างยาวนานก็จะยิ่งส่งผลกระทบต่อผู้สมัครสอบมากเท่านั้น เห็นควรต้องมีการเร่งพิจารณาให้คดีเสร็จเด็ดขาดโดยเร็ว

ประการที่สาม มติคณะกรรมการดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครอง แต่ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง เนื่องจากมีข้อจำกัดตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง พ.ศ. 2542 ทำให้ผู้ถูกระทบสิทธิไม่สามารถนำเหตุดังกล่าวมาฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้อันเป็นการขัดต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีมติคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) เป็นคำสั่งทางปกครองที่กระทบต่อสิทธิผู้มีส่วนได้เสียสามารถที่จะอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองได้ดังเช่นกรณีคำสั่งทางปกครองอื่น โดยรัฐธรรมนูญได้กำหนดรับรองสิทธิของบุคคลไว้ โดยกรณีที่บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้เพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้ แต่ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมมิได้มีบทบัญญัติที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบสามารถอุทธรณ์มติดังกล่าว หรือจะสามารถยื่นฟ้องต่อหน่วยงานใด หรือองค์กรใดได้บ้าง อันเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งเมื่อบุคคลที่ได้รับผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพสามารถที่จะนำคดีไปฟ้องต่อศาลได้ ผู้วิจัยวิเคราะห์แล้วเห็นว่ากรณีที่คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมมีมติไม่รับรองหลักสูตรปริญญาโททางกฎหมายเป็นการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ส่งผลกระทบต่อบุคคลภายนอก ดังนั้น บุคคลภายนอกสมควรที่จะสามารถโต้แย้ง หรือใช้สิทธิทางศาลได้ เนื่องจากมติคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมถูกออกโดยคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ซึ่งเป็นการใช้อำนาจของคณะกรรมการในทางบริหาร ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ในการคัดสรรบุคคลเพื่อเข้ารับราชการเป็นผู้พิพากษาในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา มิใช่เป็นการใช้อำนาจในทางตุลาการของผู้พิพากษาในการพิจารณาพิพากษารรคดี ดังนั้น จึงเห็นสมควรว่าควรจะฟ้องร้องหรือใช้สิทธิทางศาลได้ดังเช่นมติคณะกรรมการอื่น ๆ ซึ่งควรจะสามารถฟ้องต่อองค์กรศาลได้เมื่อบุคคลนั้นถูกระทบกระเทือนสิทธิ แต่เมื่อพิจารณาจากพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายในการกำหนดในเรื่องเขตอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครอง ซึ่งในมาตรา 9 วรรคสอง (2) กำหนดไว้ว่ากรณีเกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ นั้น ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองที่จะพิจารณา

พิพากษาคดี ซึ่งเป็นข้อจำกัดของกฎหมาย

ดังนั้น เมื่อพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง พ.ศ. 2542 ได้กำหนดไว้ว่าไม่ให้การดำเนินการของคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตุลาการ อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ก็ต้องมาพิจารณาต่อว่าควรจะยื่นฟ้องต่อองค์กรใดต่อไป พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่จะนำมติคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมไปฟ้องร้องยังศาลยุติธรรม นั้น เมื่อพิจารณาจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) แล้วนั้น จะพบว่าตัวคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) นั้นประกอบไปด้วยผู้พิพากษาในแต่ละชั้นศาล ซึ่งสังกัดอยู่ในศาลยุติธรรมทั้งสิ้น อีกทั้งประธานคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ก็มาจากประธานศาลฎีกา โดยตำแหน่ง ซึ่งถือได้ว่าเป็นประมุขขององค์กรศาลยุติธรรม ดังนั้น เมื่อตัวคณะกรรมการศาลยุติธรรม เป็นผู้พิพากษาที่ได้รับคัดเลือกมาจากศาลยุติธรรมแทบทั้งสิ้น เมื่อนำกรณีพิพาทไปฟ้องร้องยังศาลยุติธรรม นั้น ผู้วิจัยเห็นว่าจะเป็นการนำกรณีพิพาทไปฟ้องยังศาลที่มีฐานะเทียบเท่าคณะกรรมการชุดเดิม อีกทั้งมีประธานศาลฎีกา ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดตามสายงานที่เป็นประธานคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมที่เคยมีมติดำก่อน ดังนั้น อาจจะไม่ได้รับความเป็นธรรม ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเห็นควรส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ซึ่งเป็นองค์กรกลางระหว่างศาล ให้เป็นผู้พิจารณาพิพากษาในกรณีที่มีมติคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมไม่รับรองหลักสูตรปริญญาโททางกฎหมายของสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบของคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลแล้วนั้น จะเห็นได้ว่า คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลจะประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา เป็นประธาน ประธานศาลปกครองสูงสุด หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกสี่คน เป็นกรรมการ ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร ซึ่งต้องได้รับคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ของแต่ละศาล และผู้มีความรู้และมีประสบการณ์ด้านกฎหมายที่มิใช่เป็นผู้พิพากษาหรือตุลาการประจำศาล เป็นกรรมการหนึ่งคน ถือว่าคณะกรรมการชุดนี้ประกอบไปด้วยประธานแต่ละศาล ซึ่งมีความน่าเชื่อถือ และให้ความยุติธรรมแก่ผู้ถูกระทบกระเทือนสิทธิได้ และเห็นควรเพิ่มบทบัญญัติกฎหมาย เป็น (4) ในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. 2542 ความว่า ให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับมติคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมที่ไม่รับรองหรือเพิกถอนปริญญาโททางกฎหมายของสถาบันอุดมศึกษา โดยคู่ความจะยื่นคำร้องต่อศาลให้ศาลส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัย